

§ ОСМАНСКА ИМПЕРИЯ **Баязид I** по прозвище **Светкав** (:
ицата
□□□□□□□□
, на
[турски](#)
:
Yıldırım
) , е
четвъртият султан на
[Османската империя](#)
от
[28 юни](#)
[1389](#)
до
[28 юли](#)
[1402](#)
.
След битката при
[Косово поле](#)
и смъртта на баща си
[Мурад I](#)
се оказва по-
съобразителен от брат си и поема властта. Превзема
[Търново](#)
(
[1393](#)
),
разгромява кръстоносците и окончателно сломява българската съпротива,
превземайки Видинското царство през
[1396](#)
. На 28 юли 1402 край град Ангора
(днес
[Анкара](#)
) , в долината Чъбукова, е победен от монголците начело с
[Тимур](#)
-армията му

е разбита от 160-хилядна армия на Тимур.Султана Баязит
светкавицата е пленен и разкарван в клетка като животно. След едногодишно
пленичество Баязид умира на 9 март 1403 в град
[Акшекир](#)
. Със смъртта на
Баязид I
Османската империя е обезглавена за 11 години.

§

Мехмед I

е 5-ия

[Османски султан](#)

. Победител за наследството на

[Баязид I](#)

.

Победил брат си

[Иса Челеби](#)

. Залавя брат си и заповядва да бъде удушен.

През

[1413](#)

г. се възкачва се на престола.

§

Мурад II

е 6-ия султан на

[Османската империя](#)

. Той управлява от

[1421](#)

до

[1451](#)

г.

Възкачва се на престола след смъртта на баща си

[Мехмед I](#)

.

§

Организира нова армия и обсажда

[Константинопол](#)

, но е принуден да вдигне

обсадата, тъй като малкият му брат

[Мустафа](#)

, поддържан от византийците и

няколко турски емирства обсажда Бурса. Мурад нанася поражение на

съюзниците. Брат му е екзекутиран, а емирствата

[Айдън](#)

,

[Гермиян](#)

,

[Ментеше](#)

и

[Теке](#)

са присъединени към Османската империя.

§

През следващите години е принуден да воюва едновременно срещу

[Караман](#)

,

[Венеция](#)

,

[Сърбия](#)

и

[Унгария](#)

. Караман претърпява поражение през

[1428](#)

, а

след втората обсада на

[Солун](#)

през

[1430](#)

венецианците се оттеглят в (

[1432](#)

).

През следващите години Мурад II присъединява обширни територии на

[Балканите](#)

- завладява Сърбия в

[1439](#)

.

§

След като в края на XIV и началото на XV век турците завладяват почти целия Балкански полуостров – Византия, /без столицата Константинопол/, България, част от Сърбия и Босна, – те отправят своите разорителни на-шест-вия към Трансилвания и Средния Дунав, през Влашко към Унгария. Унгарското кралство се обръща с молба за помощ към една от най-силните тогава държави в Европа – Полша, като и предлага короната си. През 1440 г. между 16-годишния полски крал Владислав III и Унгария е подписана уния, целта на която е противопоставянето на нашествениците. Кръстоносната идея възкръсва отново. Събраната армия се състои от поляци, унгарци, сърби, бошнаци, хървати, чехи и българи. Талантливият трансилвански пълководец Янош Хуняди /майка му е българка/предлага нова тактика – с бързи настъпателни действия да се проникне в Одрин и да се парализира

противникът.

§

Първият поход на краля и Хуняди започва през есента на 1443 г. След превземането на Ниш, Пирот и София 40-хилядната европейска армия се насочва за преход през Балкана, но суровата зима и заледените проходи я спират. Подписано е примирие, в резултат на което Сърбия и Влахия запазват независимостта си, а Унгария – редица стратегически пунктове. Това споразумение обаче не носи окончателно разрешение на конфликта.

Папа Евгений IV изразява недоволство, опасявайки се, че с проникването на турците

в Европа се застрашава християнството и господството на папството. Назначеният от него легат в Унгария, Бохемия и Полша кардинал Юлиан Цезарини насърчава краля да не ратифицира договора с Османската империя и да ги прогони от Европа.

§

На 1.IX.1444 г. младият крал и трансилванският войвода се отправят отново към България начело на 16-хилядна армия. Още на унгарска територия в армията е включен отряд, въоръжен от българския цар Фружин. При Никопол се присъединяват 4 хиляди влашки конници, водени от сина на княз Влад Дракула. Сърби в този поход не участват. Предвидено е във войната да се включат и 22 венециански, генуезки и дубровнишки кораба, изпратени от папата, които да попречат на прехвърлянето на противника от Мала Азия на Балканите.

§

Докато християнската армия се движи през Видин, Никопол, Оряховица, Шумен, Мадара и Провадия към Варна, султан Мурад заплаща голям откуп на генуезки и византийски кораби и прехвърля армията си през Босфора, минава Тракия и се насочва на север.

§

На 10.XI.1444 г. пред стените на малката, но силна крепост Варна се разиграва решителното сражение между противниците. Въпреки многократно превъзхождащите турски сили под ръководството на Хуняди спahiите са разбити и се разбягват. На бойното поле остава само еничарският корпус /10 хиляди/ в центъра на който е султана. Въпреки забраната на Хуняди полския крал Владислав с конницата атакува султана. Бронираната конница се връзва в пехотата и постепенно се стопява. Убит е краля Владислав II Ягело и главата му е набучена на кол.

§

Това причинява смут и християните отстъпват. Видели отстъплението на

бойното поле

спахиите се връщат. За да спаси остатъците от армията Хуняди остава чешките стрелци да задържат турците. Чехите умират до един, но обезкървяват турската армия. На българска земя остават костите си над 10 хиляди християни от Европа. Турците дават два пъти повече жертви.

Мурат II побеждава в битката при Варна през 1444, но губи битката при Яловац /Унгария/ и е принуден да абдикира.

През 1446 се връща начело на империята с подкрепата на еничарите и успява да нанесе поражение на коалиция от християнски страни във Втората Косовска битка. След стабилизирането на Балканите, той отново воюва на изток с монголите на Шах Рох, син на Тимур Ленг, и с емирствата Караман и Корум-Амасия.

Мехмед II е 7-ия султан на Османската империя. Управявал е през периодите 1444-1446 и 1451-1481 г. Той е третия син на Мурад II. Роден е в град Одрин, от 1361 г. столица на Османската империя. Мурад II е сключил примирие с противниците си в Европа и с Карамански бейлик още преди отстъпването на престола си. Това му дава основание да мисли, че положението в империята е достатъчно стабилно, за да повери властта в ръцете на дванадесетгодишния си син.

Първият период от управлението на Мехмед II е отбелязан с жестокото съперничество между великия везир и хората от най-близкото обкръжение на младия султан. Докато великият везир Халил паша, който е представител на тюркската родова аристокрация следва миролюбива външна политика, приближените на Мехмед II - главно гърци от военното съсловие, убеждават младия султан, че главната му задача е да разшири пределите на държавата. Според тях целта на османците е да завладеят Константинопол

Междувременно конфликтите във властта улесняват османските противници.

Византийският император освобождава заложника си Орхан, който прави неуспешно въстание в Делиормана в опит да се добере до престола. През септември 1444 г. войските на кръстоносния поход на полския крал Владислав III, обединени с войските на трансилванския войвода Владислав Дракула и Янош Хуняди, пресичат Дунава с цел да разгромят Османската империя и освободят България. Обстановката на Балканите става толкова опасна за тамошното турско население, че то започва да се прехвърля в Мала Азия. Мурад II е извикан да се върне в столицата Одрин и старият султан се завръща в Румелия и поема управлението. На 10 ноември 1444 г. той разбива кръстоносците на Владислав III край Варна.[1] (От тук идва и прозвището на загиналият полски крал - "Варненчик".) § **Баязид II** (: بایزید بایزید Bāyezīd-i s̄anī, на [турск](#)

[и](#) : II.B
ayezid

или

II.Beyazıt

) е 8-ия

[султан на](#)

[Османската империя](#)

. На

[13 май](#)

[1512](#)

г. е свален от престола от

[еничарите](#)

и заместен със сина му

[Селим I](#)

. Отровен на

[26 май](#)

[1512](#)

г.

Селим I

(Страшни) е 9-ият

[султан на Османската империя](#)

. Завладява свещените за

[мюсюлманите](#)

градове

[Мека](#)

и

[Медина](#)

и се обявява за

[халиф](#)

(повелител на правоверните). Погубва всичките си роднини, както и 40 000

[шиити](#)

. Селим I е един от най-войнствените османски султани. Продължава завоевателната политика на предшествениците си. През

[1516](#)

завоюва Северен

[Иран](#)

,

[Сирия](#)

,

[Палестина](#)

, а през

[1517](#)

-

[Египет](#)

, както и градовете

[Мека](#)

и

[Медина](#)

. Прозвището си "Страшни" получава заради кървавата си разправата с шиитите. По време на неговото управление в българските земи са извършени първите

насилствени масови помохамеданчвания. След завладяването на

[Кайро](#)

отвежда последния абасидски

[халиф](#)

в

[Истанбул](#)

заедно с основните атрибути на халифската власт. Това дава основание на османските султани да се обявят за халифи. Умира през септември

[1520](#)

г. в

[Одрин](#)

.Султан

Сюлейман I

(на

[турски](#)

:

Süleyman

,

□□□□□□

□), известен още като

Сюлейман Великолепни

или

Сюлейман Законодател

(на турски

Кануни

) е 10-ия

[султан](#)

на

[Османската империя](#)

от

[1520](#)

до

[1566](#)

г. Наследява

[Селим I](#)

на трона. По време на управлението на Сюлейман Османската империя достига своя зенит и става световна сила. Въпреки че империята продължава да разширява своите владения след смъртта му, периодът е последван от дълги години на упадък.

възкачил се на престола след смъртта на баща си, Сюлейман започва редица завоевателни походи, като при първия завладява

[Белград](#)

на

[29 август](#)

[1521](#)

г. На

[24 декември](#)

[1522](#)

г. превзема остров

[Родос](#)

след

[обсада](#)

. По този начин принуждава

[рицарите на Св. Йоан](#)

(известни още като

[йоанити](#)

) да се прехвърлят в

[Малта](#)

.

На

[29 август](#)

[1526](#)

г. Сюлейман побеждава

[Лайош II](#)

, кралят на

[Унгария](#)

, в

[битката при](#)

[Мохач](#)

. Така окупира по-голямата част от Унгария, но поверява управлението ѝ на

[Янош Заполя](#)

, княза на

[Трансилвания](#)

. Впоследствие обаче

[Карл V](#)

, император на

[Свещената римска империя](#)

, и брат му

[Фердинанд](#)

, ерцхерцог на Австрия, превземат Унгария, като Сюлейман отвърща с два опита за ново нахлуване. И двата пъти го застига лошо време след като стига до

[Виена](#)

през

[1529](#)

и

[1532](#)

г. През

[1533](#)

г. подписва договор с

[Фердинанд](#)

, с който Унгария е поделена между

[Хабсбургите](#)

и Заполя. Когато Заполя умира, Фердинанд получава всички унгарски територии,

подтиквайки Сюлейман да анексира Унгария. В резултат се пораждат конфликти и

мирни договори, възвръщащи

[статуквото](#)

.

През следващите две десетилетия били анексирани обширни територии на изток от [Мароко](#)

в [Северна Африка](#)

и на север от [Персия](#)

в [Близкия изток](#)

. Това бързо териториално разширение се свързва с военноморско надмощие за кратко в

[Средиземно море](#)

, [Червено море](#)

и [Персийския залив](#)

. През [1562](#)

г. завладява

[Трансилвания](#)

. Докато за останалия свят той изглежда опасен, вътре в империята той има слава на справедлив владетел, който се бори с корупцията.

Сюлейман умира на

[5 септември](#)

[1566](#)

г. — нощта преди победната

[битка при](#)

[Сигетвар](#)

в Унгария. През

[1517](#)

г. Османската империя със султан

[Селим I](#)

завладяла земите на древен

[Израел](#)

и [Юдея](#)

след като победила

[египетските](#)

[мамелуци](#)

(1250–1517). Османците имали благосклонно отношение към

[евреите](#)

, като приели хиляди еврейски бежанци, изгонени от

[испанския](#)

крал

[Фердинанд II](#)

в

[1492](#)

г.

Селим II

, наричан по прякор

Пияницата

, е 11-ият султан на

[Османската империя](#)

. Завзел е

[Йемен](#)

и о-в

[Крит](#)

. По негово време флотът претърпява поражение в

[битката при Лепанто](#)

.

Мурад III

Султан на Османската империя

Роден:

[4 юли](#)

,

[1546](#)

[Османска империя](#)

Починал:

[15 януари](#)

,

[1595](#)

[Османска империя](#)

Мурад III

е 12-ия султан на

[Османската империя](#)

. Умъртвил 5-та си по-млади братя. Умрял от преяждане.

Мехмед III

е 13-ият султан на

[Османската империя](#)

. Погубил 19-те си братя. Загубил

[Молдова](#)

,

[Трансилвания](#)

и

[Влашко](#)

.

Мустафа I

е 15-ия султан на

[Османската империя](#)

. Втори син на

[Мехмед III](#)

, наследил брат си

[Ахмед I](#)

през

[1617](#)

г. След 3-месечно царуване е сменен от

[Осман II](#)

. В

[1622](#)

г. е възстановен на престола до

[1623](#)

г. Удушен в

[1639](#)

г. по заповед на

[Мурад IV](#)

Осман II е 16-ия султан на Османската империя от 1618 до 1622 г. Удушен по заповед на Дауд паша.

Мурад IV е 17-ият султан на Османската империя. Отнел от Персия Ереван, Тебриз и Багдад. Получава прозвището "Победител на Багдад".

Ибрахим I е 18-ия султан на Османската империя. Свален от престола и удушен, заместен от сина си Мехмед IV.

Сюлейман II е 20-ия султан на Османската империя. Син на Ибрахим I, приемник на Мехмед IV.

Ахмед II е 21-ия Османски султан, син на султан Ибрахим I. Наследява брат си Сюлейман II на трона в 1691 г. Най-големият му успех е насърчаването на заселването в Анадола на номадски огузки племена и модернизирването на административната система.

Само няколко седмици след възкачването му на трона Османската империя претърпява поражение от Австрия в Битка при Сланкамен, (19 август 1691) и е изтласкана от Унгария. През 1692 Венеция напада Крит, който е бил превзет от султан Ибрахим I (1640-48). През 1694 Венеция завладява Хиос. Военни неуспехи има срещу Далмация и Полша. Избухват метежи в Сирия, Ирак, Хиджас.

Ахмед II умира управлявал само 4 години. Наследен от своя племенник Мустафа II.

Мустафа II е 22-ият султан на Османската империя. Син на Мехмед IV В 1697 г. е разбит от принц Евгений Савойски. В 1703 г. абдикирал в полза на брат си Ахмед III.

Ахмед III е 23-ият султан на Османската империя. Управлява от 1703 до 1730 г. Води успешната Прутска война (1711) и неуспешна война с Австрия и Венеция (1715-1718), завършила с договора от Пожаревац.

Махмуд I е 24-ият султан на Османската империя. Син на Мустафа II. В 1736 г. Русия окупира Кримския полуостров.

Осман III е 25-ият султан на Османската империя. Син на султан Мустафа II. По негово време стават два големи пожара в Истанбул. Умира през 1757 г.

Мустафа III е 26-ият султан на Османската империя. Син на Ахмед III, наследил братовчедата си Осман III през 1757 г.

Води неуспешни войни с Русия, като губи Молдова, Влашко и Крим.

Наследен на престола от Абдул Хамид I.

---

§**Абдул Хамид I** е 27-ият [султан](#) на [Османската империя](#), наследил брат си [Мустафа III](#)

. Провъзгласен за султан през [1774](#)

г. Водил неуспешни войни с

[Русия](#)

, умира от сърдечна недостатъчност, наследява го племенникът му

[Селим III](#)

.
Селим III

е 28-ият

[султан](#)

на

[Османската империя](#)

[1789](#)

-
[1807](#)

. Син на

[Мустафа III](#)

и

[Михришах валиде султан](#)

.Селим III предприема военни и административни реформи за възстановяване на боеспособността на спахийската войска и създаване на

нов ред

за спасяване на Османската империя от вътрешната и външнополитическата криза.

Против реформите се обявяват едрите феодали и еничарите. В империята избухват бунтове. Българските земи са подложени на разорение от кърджалийски набези.

Размириците подкопават още повече устоите на империята във военен и икономически план и Селим III е принуден да отмени реформите. Свален от престола в резултат на еничарски заговор през

[1807](#)

г. и удушен по заповед на братовчед си

[Мустафа IV](#)

.
Мустафа IV

е 29-ият султан на

[Османската империя](#)

(1807-1808) г. Наследил и унищожил реформите на

[Селим III](#)

в 1807 г. Мустафа IV

е

убит по заповед на

[Махмуд](#)

[II](#)

.

§

Абдул Меджид

(

[арабски](#)

□□□□□ □□□□□□

) е 31-ият

[султан на Османската](#)

[империя](#)

(

[1839](#)

-

[1861](#)

). Абдул Меджид прави опити да централизира управлението и да модернизира армията, но не постига особен успех. През по-голямата част от управлението му с голямо влияние се ползва

[Мустафа Решид](#)

[паша](#)

. Абдул Меджид издава

[Гюлханския хатишериф](#)

(1839) и

[Хатихумаюна](#)

(

[1856](#)

). При управлението му Империята, в съюз с няколко европейски държави, постига успех във водената срещу

[Русия](#)

[Кримска война](#)

.

Абдул Азис

(

[арабски](#)

:

محمد الخامس

) е 32-ият

[султан на Османската империя](#)

.

Детрониран е на

[30 май](#)

[1876](#)

г. заради неуспехи в управлението,

[Априлското въстание](#)

, кланетата в България и убийството на консулите в

[Солун](#)

. Наследява го племенникът му Мурад.

Мурад V

е 33-ят султан на

[Османската империя](#)

, обявен за луд и детрониран от брат си

[Абдул Хамид II](#)

през

[1876](#)

г.

Абдул Хамид II

(арабски:

أحمد الخامس

) е 34-ият султан на

[Османската империя](#)

(

[1876](#)

-

[1909](#)

). Става султан на

[31 август](#)

[1876](#)

г., след детронирането на

[Мурад V](#)

. При управлението на Абдул Хамид II влиза в сила първата

[Османска конституция](#)

- на

[23](#)

[декември](#)

[1876](#)

г. Създава се и първият османски парламент. След неуспеха на [Цариградската конференция](#)

Османската империя претърпява поражение в [Руско-турската война](#)

от

[1877](#)

-

[1878](#)

г., при което империята губи България с подписването на [Санстефанския мирен договор](#)

(

[3 март](#)

[1878](#)

г.). В началото на

[1878](#)

г. конституцията е суспендирана и парламентът е разпуснат. Установява се деспотичен режим, който продължава до

[1908](#)

година. През този период е потушено и

[Илинденско-](#)

[Преображенското въстание](#)

(

[1903](#)

г.). През

[1905](#)

г. арменски революционери извършват неуспешен атентат срещу султана. Следват големи кланета в Армения. След Младотурската революция от 1908 г. Конституцията е възстановена и парламентът възобновява заседанията си. Абдул Хамид II прави опит да организира контрареволуция, но е детрониран на

[27 април](#)

[1909](#)

г. и е заточен във вила Алатини в

[Солун](#)

. През 1912 г., по време на

[Балканската война](#)

, е върнат в двореца

[Бейлербей](#)

в

[Истанбул](#)

.

Умира на

[10 февруари](#)

[1918](#)

г. Султан Абдул Хамид II е жесток, заради деспотичния си режим получава

прозвището "Канлъ" - Кървавия.